

Dicht bij Nederlands

Bundel van gedichten en korte verhalen door studenten Nederlandse
Taal en Cultuur

Dicht bij Nederlands

Geschreven door studenten Nederlandse Taal en Cultuur

Samengesteld door Elke Bordes, Evelien Smit en Sanne van Venrooij

Schrijvers: Alex Davidson, Anemoon Warnaar, Annemarijn van Dalen, Anne-Marthe Westmaas, Arin Almekinders, Britta Peters, Doris de Wit, Elke Bordes, Eva van Keulen, Evelien Mare Smit, Esmé Fitters, Gemma van Dam, Jasper L. Riksen, Joëlle de Lanoy Meijer, Jorick Zwikstra, Lauren Dees, Luciën Greefkes, Lucasanova, Lucas Bron, Meijra Huitema, Merel van der Zijde, Milou Dina Lang, Momo Mijnen, Nick van Buul, Nine Mesie, Raúl Dorsman, Rodin Vis, Sanne van Venrooij, Sanne Verweij, S.C. Reniers, Scarlett Vermeulen, Simon van Nunen, Sterre Mook, Sven Postma, Vincent de Groot, Wesley Panman.

Coverontwerp: Elke Bordes, Evelien Smit, Sanne van Venrooij

ISBN: 9789465543932

© 2026 Alle bovengenoemde studenten.

Alle rechten voorbehouden. Kopiëren en overnemen van het geschreven materiaal (zonder toestemming van de betreffende auteur) is niet toegestaan. Het materiaal gebruiken voor AI-doeleindes is niet toegestaan.

Voor ieder met een hart voor taal

*Opdat we blijven houden van en
ons laten inspireren door de Nederlandse taal*

Voorwoord

Beste lezer,

Deze bundel bevat gedichten van studenten Nederlandse Taal en Cultuur vanuit heel Nederland. Deze studenten hebben een eigen verhaal, een eigen kijk op literatuur, de Nederlandse taal en het leven. In deze bundel kun je al dit moois vinden.

Wij, Elke, Evelien en Sanne, hebben de bundel met veel liefde samengesteld. Wij studeren Nederlandse Taal en Cultuur in Utrecht en zien dat veel medestudenten, net als wij, veel verhalen en gedichten schrijven. Zo zijn wij op het idee gekomen om de mooie werken van onze medestudenten te verzamelen in één bundel. Via deze weg kunnen zij laten zien wat ze op creatief vlak in huis hebben en kan het boek beschouwd worden als een mooi aandenken aan hun studietijd.

Wij hopen dat u net zo kunt genieten van het werk van deze studenten Nederlands zoals wij dat hebben gedaan.

Veel leesplezier.

Elke Bordes, Evelien Smit en Sanne van Venrooij

je kijkt niet naar de bladeren
maar de kleur van de lucht ertussen
je wakkert het vuur wat verder aan
in plaats van het te blussen
je wilt graag ergens bij horen
maar niet voldoen aan een norm
je veegt die ene vlek niet weg
want hij heeft zo'n vreemde vorm
honderd halve gedichten
in honderd halflege boekjes
je geeft je planten namen
en verstopt liefdesbrieven in hoekjes
je spendeert je tijd met wandelen
maar ook met verdrietig zijn
je laat je tranen vallen
en verbindt ze met een lijn
je probeert de wereld om je heen
te vangen op papier
dit doe je om je eigen hoofd te begrijpen
en een beetje voor plezier
is het te laat of te lang geleden?
nee: je staat steeds toe dat iets je raakt
je bent écht nog steeds een kunstenaar
al heb je even niets gemaakt

Merel van der Zijde

ik dacht dit is het begin

we zoenden en ik dacht dit is het begin
over een maand ontmoet ik je moeder
ze lijkt op jou
is liever tegen mij dan ze ooit tegen jou is geweest
ze vraagt of de seks lekker is
ik zet mijn roddelgrijs op en zeg ja
drie keer ja als je me vraagt of ik je vriendin wil zijn

ik dacht dit is het begin toen je me je jas in wikkelde
nu ben ik rups en later meer meer mooier
straal ik van me af dat er van me gehouden wordt
want je zal van me houden en ik wist het zeker

ik dacht dit is het begin toen je raar deed en je huilde
ik dacht die durft zichzelf te laten zien
dat is een goed teken

maar ik wist ook wel dat het 'm toch niet worden zou
ik houd ze nooit lang bij me vast
ze willen dan toch minder dan ik dacht dat er mogelijk was
mannen denken dat ze heel veel zeggen
en dan denken ze toch eigenlijk niks
ze zeggen nooit echt wat ze voelen
ze voelen nooit echt wat er mogelijk is

Milou Dina Lang

blij ben ik in de ruimte ertussen
in het onderweg zijn en uitkijken naar
als ik uit het raam staar of naar haar
tussen twee liedjes of naast negen liefjes

endorfine zit tussen het licht maar net onder het donker met dopamine
daarboven
na lang zoeken vind ik het soms in de kier van de bank of in mijn kapotte
horloge naast de napret van de overstap of in haar ogen

blij ben ik in de ruimte ertussen
in het onderweg zijn, uitkijken naar, staren naar waar, tussen liedjes en lief-
jes, tijdens de overstap in het donker of licht, na de napret in de kier van de
bank en van dit gedicht

Anemoon Warnaar

Lichtsymphonie

Als jij nou even heel erg je best doet
En ik eventjes echt niet
Dan ontmoeten we elkaar
Misschien in het midden
Vastgehouden in het riet
Vingers verstrengeld, ogen gericht
Zon op het water, zon op het riet
Weerspiegeld in warmte
Wolkjes liefde in de lucht
Kalm en ongewoon
Zacht en onbevreesd
Schijnt het licht figuren
Schijn ik een beetje puurder

Ach lief, maf mens
Zit je daar te staren
Te dromen langs het water
Drommen mensen haasten
Tja, domme mensen haasten
Ik zit bij het riet
Wacht
Jij wacht niet
Jij haast noch loopt
Jij dromendoder
Jij die niet probeerde niet geloofde
Jij haast noch loopt
Misschien je menselijkheid verloren?
Misschien geen mens?
Heb ik mijn maffe zelf
Gedwongen in een oplossing?
Als ik nou even heel erg mijn best doe
En eventjes echt niet
Ontmoet ik in het midden danspie
Iemand die
een hand vast kan houden?

Nine Mesie

Nieuwe inzichten in zonsopgang

voor Awater

het was altijd letters inslikken en leugens aan
de wand, ik zei: niet naar binnen gaan
de tijd is je vriend en je vijand
had ik inspiratie nodig?
jij zei: begin er gewoon mee
je gunde iedere kabouter zijn eigen muts en
het recht om te huilen, want thuis verwerk je
niet zoals je oud papier verwerkt
je vouwt de herinneringen niet op in een
papiercontainer zoals de briefjes met woorden deden
je moet mediteren in de club, spreken dat veel
taalgebruik poëzie is of zou kunnen zijn
schrijf terwijl je kijkt naar de zonsopgang; de
kleur van oranje, dan is zij inspirerend
het moment dat je van mening veranderd, had
ik dit maar eerder geweten
want op de zon tref je een nieuw thuis
op het dak van het oude, met een ideale
reisgenoot, ze spreken in dezelfde taal
er hangt een briefje aan de wand zonder leugens
het bevat woorden die ik eerder inslikte
maar nu durf te spreken
omdat ik ze plekjes in de zonsopgang begin te geven

Evelien Mare Smit